

Oponentní posudek Bakalářské práce – Bydlení Bohdalec

Studentka: Anna Čadová

Ateliér: Zmek Krýzl Novotný

Oponent: Petr Bureš

Urbanismus

Urbanismus je složen ze dvou struktur, v severní části při ulici Záběhlická se jedná o vyšší bytové domy s parterem, v jižní části je zástavba drobnější. Pevná, vyšší část přimknutá k ulici Chodovská vytváří jakousi bariéru, za kterou se budovy rozměňují a tvoří „koření“ jak urbanistickou strukturu popsala Anna Čadová.

Navržený urbanismus se nachází na pozemcích Správy železnic, kde v současnosti můžeme najít, stavebniny (písky, šterky) autoservis a množství odstavných kolejí. Stavebniny i drážní koleje působí dojmem, že by měli jít redukovat. Představa toho, že v této lokalitě vznikne nová čtvrť tak působí reálně a uvěřitelně.

Akademický přínos návrhu vidím v přítomnosti znovu obnovení vodního toku Botiče. Jeho „vykopání“ ze zatrubněného koryta, je dobře už jen proto, že přítomnost Botiče inicioval celý vznik projektu. Vodní prvek v živé neartificiální podobě, se obhazuje sám a lokalitě přináší novou kvalitu, park možná i novou přírodu.

Urbanismus Anny Čadové ve své struktuře připomíná nedaleké zahradní město Spořilov. Toto zahradní město bylo navrženo z několika typizovaných domů různých velikostí, z kterých je poskládána čtvrť, která občanům nabízí jak potřebnou diverzitu prostředí, tak i sociální strukturu obyvatel. Dokonce samotná podoba navržených domů připomíná puristické tvarosloví dvacátých a třicátých let. Pokud bychom ale obě zahradní čtvrti srovnávali v té Bohdalecké jsou domy větší, byty jsou luxusnější a parkuje se v podzemních garážích. Pokud Anna Čadová mluví o snaze vytvořit vesnické prostředí, myslím že tato snaha není naplněna, ale nemusí to být úplně na škodu.

K samotné podobě „koření“ tedy urbanismu v kterém je umístěn dům, který je předmětem bakalářské práce. V půdorysné stopě jsou domy spíš „rozsypané“ než umístěné, jejich odstupy nejsou pravidelné a působí nahodile. Toto rozsypaní esteticky funguje ale bojím se, že ve skutečnosti by se muselo dělat mnohem důsledněji a pravidelnost, nebo posloupnost by byla pro zástavbu nakonec přínosem. Současně není v situaci nakreslena uliční síť s vozovkou a chodníky, nevím, jak vypadají konce jednotlivých ulic. Také si nejsem úplně jistý, zda jsou odstupy mezi jednotlivými domy dostatečné.

Dům

Dvojdům Anny Čadové poskytuje osm bytů ve čtyřech podlažích včetně přízemí. Pokud bych měl domu něco vytknout tak je to hlavně to, že jsou všechny byty stejné a poměrně velké. Tento dům je tak pro úzkou skupinu lidí, a neposkytuje potřebnou diverzitu obyvatel.

Dispozice samotného bytu je poměrně zdařilá, centrální prostor obývacího pokoje s jídelním stolem spojuje celý byt a ústí do venkovní zeleně skrz terasu nebo lodžie, byt tak působí světle a příjemně. Nejlépe tak z celého domu vychází typická bytová jednotka, která je ozrcadlená.

Vše ostatní už spíš tak vyšlo. To se dá dobře ilustrovat na přízemním bytě, který je uskočený tak aby se do zahrady vstupovala skrz krytou terasu. Zde je škoda, že místnost pracovny není větší a nemůže tak poskytnout alternativu jako další ložnice, šlo by toho docílit redukováním kuchyňského koutu který se zdá zbytečně až neprakticky naddimenzovaný.

Co se týče kuchyňského koutu, cením že je vyčleněn a kuchyň tak může sloužit svému účelu, tedy vaření. Myslím, že koncept spojeného kuchyňského koutu s obývacím pokojem, kdy při vaření můžete sledovat dobré ráno je přežitě a patří do minulého „televizního“ století. Co bych ale kuchyňskému koutu vytkl je jeho proporce a linka která je tažená po třech stranách místnosti, rohy se dají těžko využít v zásadě je to pak

prázdný prostor. Místnost tak mohla být užší, linka mohla být pouze pod oknem a na druhé straně mohlo být veškeré další zázemí. Tato redukce by pomohla i samotnému půdorysu bytu.

Další drobnou vadou na kráse či používání bytu je, že koupelny nemají přirozené větrání okny, tedy ani denní světlo.

Komunikační prostory ve střední části budovy jsou venkovní a v domě vůbec není výtah, tato kombinace u třípodlažní budovy se mi nezdá úplně ideální.

Posun od studie k prováděcímu projektu nejlépe ilustruje podzemní parkoviště, kde sloupy vyšly tak, že se pod dům místo šestnácti aut vejde pouze dvanáct. Tato skutečnost by v realitě asi nebyla možná.

Architektonicko stavební část je zdařilá a technickým řešením a detailům rozumím.

K poslední části, interiéru bych měl připomínku, jedná se hlavně o styk zábradlí a schodišťových stupňů, řešení se nezdá být proveditelné.

Hodnocení

Práci hodnotím za „A“. Řešení, která jsou v projektu k diskusi je mnoho ale zjevných chyb málo, navíc klady převažují. Anně Čadové bych ale doporučil ať se v budoucnosti zjevné kompromisy pokusí odstranit.

V Praze dne 13.6.2023
Petr Bureš